

ВЕСЕЛОТО ВНУЧЕ

Бабо, бабо, гледай!
 Ябълки червени!
 Колко сж засмѣни
 въ слънчеви премѣни!
 Хапнешъ ли ги — чудо!
 По тѣхъ ламти лудо
 и старо и младо!

Хайде, бабо Радо,
 да си хапнемъ двама,
 па ще викнемъ мама
 и татка, и батка
 на гощавка сладка!
 Ще ямъ и ще пѣя,
 всички ще разсмѣя.

— Бива, чедо, бива.
 Есенъта мъглива
 въ тая малка къща
 въ пролѣтъ ти превръщашъ!

Ранъ-Босилекъ

